

Решение на Съда (втори състав) от 1 юни 2016 г. (преюдициално запитване от Curtea de Apel Cluj — Румъния) — Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Cluj/Niculaie Aurel Bob-Dogi

(Дело C-241/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Полицейско и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Рамково решение 2002/584/ПВР — Европейска заповед за арест — Член 8, параграф 1, буква в) — Задължение в европейската заповед за арест да се включи информация относно наличието на „заповед за задържане“ — Липса на предварителна и отделна от европейската заповед за арест национална заповед за задържане — Последица)

(2016/C 287/15)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Cluj

Страни в главното производство

Жалбоподател: Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Cluj

Ответник: Niculaie Aurel Bob-Dogi

Диспозитив

- 1) Член 8, параграф 1, буква в) от Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки, изменено с Рамково решение 2009/299/ПВР на Съвета от 26 февруари 2009 г., трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него понятие „заповед за задържане“ трябва да се схваща като обозначаващо национална заповед за задържане, отделна от европейската заповед за арест.
- 2) Член 8, параграф 1, буква в) от Рамковото решение 2002/584, изменено с Рамково решение 2009/299, трябва да се тълкува в смисъл, че когато в европейска заповед за арест, която се основава на наличието на „заповед за задържане“ по смисъла на тази разпоредба, не е посочена национална заповед за задържане, изпълняващият съдебен орган трябва да не я изпълни, ако с оглед на информацията, предоставена в приложението на член 15, параграф 2 от измененото Рамково решение 2002/584, както и с оглед на всички други данни, с които разполага, този орган констатира, че европейската заповед за арест не е валидна, тъй като е била издадена, без всъщност да е предшествана от отделна от нея национална заповед за задържане.

⁽¹⁾ ОВ С 245, 27.7.2015 г.

Решение на Съда (осми състав) от 2 юни 2016 г. (преюдициално запитване от Kúria — Унгария) — Lajvér Meliorációs Nonprofit Kft., Lajvér Csapadékvízrendezési Nonprofit Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (NAV)

(Дело C-263/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Данък върху добавената стойност — Директива 2006/112/ЕО — Член 9, параграф 1 — Понятието „данъчнозадължено лице по данъка върху добавената стойност“ и „икономическа дейност“ — Член 24, параграф 1 — Понятието „доставка на услуги“ — Селскостопански съоръжения — Изграждане и експлоатация на система за отвеждане на води от търговско дружество с нестопанска цел — Значение на финансирането на съоръженията посредством държавни помощи и помощи от Европейския съюз)

(2016/C 287/16)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Kúria

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Lajvér Meliorációs Nonprofit Kft., Lajvér Csapadékvízrendezési Nonprofit Kft.

Ответник: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (NAV)

Диспозитив

- 1) Член 9, параграф 1 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкува в смисъл, че експлоатацията на селскостопански съоръжения като разглежданите в главното производство от търговско дружество с нестопанска цел, упражняващо само допълнително по търговски начин тази дейност, от която се получава доход, представлява икономическа дейност по смисъла на тази разпоредба, независимо от обстоятелството, че от една страна, тези съоръжения са финансирани в значителна степен с държавни помощи и от друга страна, че експлоатацията им води само до доходи от такса, която има ограничен размер, след като тази такса има постоянен характер поради предвидения за събирането ѝ срок.
- 2) Член 24 от Директива 2006/112 трябва да се тълкува в смисъл, че експлоатацията на селскостопански съоръжения като разглежданите в главното производство се състои във възмездното извършване на доставки на услуги, тъй като те са в пряка връзка с таксата, която е или трябва да бъде получена, при условие че тази такса в ограничен размер представлява равностойността на предоставената услуга, независимо от обстоятелството, че тези доставки на услуги се изразяват в изпълнението на предвидени в правни норми задължения. Запитващата юрисдикция следва да провери дали в качеството си на насрецна престация размерът на таксата, която е или трябва да бъде получена, може да охарактеризира наличието на пряка връзка между доставките на услуги, които са или трябва да бъдат извършени, и посочената насрецна престация и оттук — възмездния характер на доставките на услуги. Запитващата юрисдикция трябва по-специално да се увери, че таксата, предвидена от жалбоподателите в главното производство, не представлява само частично възнаграждение за доставките на услуги, които са или трябва да бъдат извършени, и че равнището на тази такса не е било определено поради наличието на други възможни фактори, които евентуално да могат да поставят под съмнение пряката връзка между доставките на услуги и насрецната им престация.

⁽¹⁾ ОВ С 235, 21.7.2014 г.

Преюдициално запитване от Supremo Tribunal Administrativo, постъпило на 25 април 2016 г. —
Ministério da Saúde, Administração Regional de Saúde de Lisboa e Vale do Tejo, I.P./João Carlos
Lombo Silva Cordeiro

(Дело C-229/16)

(2016/C 287/17)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Supremo Tribunal Administrativo

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ministério da Saúde, Administração Regional de Saúde de Lisboa e Vale do Tejo, I.P.

Ответник: João Carlos Lombo Silva Cordeiro